

Erl Bert Biggers

EESRIIDE TAGA

Kriminaalromaan

Kirk andis võtte ja lahkus. Chan'i läbiotelmise kestis kuu, aga lõppeks ilmus ta etutupsu ning kandis kaenla all suure pakita raamatuid.

„Kas avastasite midagi?“ päris Kirk.

„Mitte midagi. Peske kaunis tähtis erandil!“

Kirk tõusis ja vaatas raamatuid. „Pagan võtaks!“ hüüdis ta erutust.

„Niisama kõik ka minu käes,“ meenutas Chan. Ta loogea võltsari toneta päkidussoid. „Põlki läbi Hiina“ — „Jätkakud läbi Persia“ — „Üks aasta Gobi kõrves“ — „Tibet, maailma hari“ — „Mina olu manduudurijona.“ Püüsilmi vaatas ta Kirki. „Melo lugupeetud sõbra pealik Beethami kogunud teosed. Ainsad raamatud, mis leiduvad sir Frederick usjade seas. Kas teie ei leia seda elavat huvi õhualina autori vastu veidi imelikuna?“

„Täpsest, väga velder. Ma küsin endalt—“

„Jah, mina ka. Kuna ma ette õhtul vastasin maaduurija põhjatuksesse sõnuse, küsisin endalt, mis ilmune see on? Silmanud vaevalt sir Fredericki püüandil loomana, mis on mõtted ländsoid tagasi tolle saliduklikult jaheda ning rahuliku sõu juurde. Aga see tunneb neid leegitavaid tulukeid nende loget?“ Ta ootus Beethami eliloo kirjeldisele. „Ma tahaksin tutvuda pisut sir Fredericki võitluse raamatukoguga, ja selle teosega teel on mitu alust. See lubab mind heita põlve teema selkimerikku etukäku.“

„Suurepärane mõte.“

Eune küi Chan jõudis hakata lugema, le-

istati, ja Paradise juhatas steeo mrs. Dawson Kirki. Ta kõndis käbedasti kui noor tüdruk.

„Tere Barry! Oo, mr. Chan! Ma ei mee- tugi nii väga, et leian teid siin. Teie ei sõitnud siia! Är! See rõõmustab mind! Siin on teid vaja! Hirmus lugu! Ja lihtesti veel selles majas, Barry. Kirkiid pole har-

„Ous juhtunud teiega mõni õnnetus?“

junud skandaalidega. Mina pole saanud ühna kindi kogu õel.“

„Ma tunnen sulle südamest kaasa!“ ar- vas tema peajärg.

„Kuihas on lood? Kas järelepärimistel on olnud tagajärge?“

„Kahjuks mitte,“ tunnistas Kirk.

